

jag beundrar händer
arbetsamma och vackra
med ådrornas blåa band
de är som livet
sorglösa när unga
gamla trötta
med fem fingrar av beröring
fem kyssar av sorg

jag längtar till den tid
då jag ska resa bort
till det land
där ingen
ska vara EMOT

jag ska vänta ett tusen år och leva i en annan värld
utan onödiga kulter
och jag ska älska de kalla väggarna till trots
de kalla människorna till trots
jag ska skopa värme
från blommor
jag ska vänta ut ett tusen år
av människohat

man ska inte kräva för mycket
men jag kräver ju inte
så mycket
för mig räcker din närvaro
den billigaste blombuketten
och någon årtid
låt oss säga - våren